

"Slik"

Slik, de slak kon de mooiste slijmsporen maken. Daar was hij best trots op. Hele figuren slijmde hij bij elkaar. Op het mos, maar ook wel eens op de vloerbedekking van mensen, als hij toevallig hun huis binnen kroop. Die mensen waren daar dan niet blij mee en maakten het allemaal weer gauw schoon. Slik snapte daar niets van. Ook zetten sommige mensen bakjes met bier neer. Slik dronk geen bier, helemaal geen alcohol, hij was lid van de Blauwe Tentakel, een kleine, maar hechte slakkenvereniging die tegen alcoholgebruik was en tegen biergebruik in het bijzonder, omdat bier eigenlijk de enige alcoholhoudende drank was, die slakken tot zich namen. Iets anders werd eenvoudigweg nooit geserveerd. De slogan van de vereniging was: "met bier ben je niet lang meer hier." En dat klopte, want Slik had de bedroefde menselijke schenkers al hele bakken met dode slakken zien afvoeren. Tja, dat bier was zo lekker, dat de slakken er helemaal in gingen en dan was de rand van het bakje zoek natuurlijk. Nee, Slik hield het bij water: heerlijk, helder water.

© maart 2009, Alida, BasicPublishing.nl